

Og især vil jeg gerne høre, hvad der ligger i begrebet græsrodsforskning. Jeg har nemlig kigget på min græsplæne derhjemme, og græsset er faktisk begyndt at gro, og jeg har kigget på rødderne, og dér er der heller ingen problemer, så hvorfor skal der bruges 20 mio. kr. til dét, og hvad skal de bruges til? Hvad er ideen med det? Min græsplæne kommer ikke til at fejle noget; rødderne er i orden, og der er ingen andre problemer med den. Men her er der brugt 20 mio. kr. til græsrodsforskning, og det er altså helt unødvendigt.

Det sidste, de 40 mio. kr. til hjælp til amter og kommuner, kender vi fra et andet lovforslag.

Men de andre tre ting kunne det være interessant at få lidt mere at vide om, før vi holder vores ordførertale.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Det er jo store forventninger, hr. Peter Hansen-Nord har til mig om, at jeg skal forklare disse ting, for jeg må indrømme, at det ikke er noget, der er opstået i min tankegang, men jeg kan da sagtens følge den.

Og hvis nu vi tager sådan noget som græsrodsforskning, så forstår jeg det på den måde, at det drejer sig om ganske almindelige mennesker som f.eks. Venstres ordfører, der finder ud af, at de faktisk har et godt projekt inden for økologi – og her ser vi bort fra græsplænen.

Hvis vi tager fiskeriet, går det måske lidt lettere at forklare det, for hvis man f.eks. tager et dambrug, så har det noget med foderet og med brugen af medicin at gøre, og det er nok lidt lettere at forholde sig til.

Men det er jo faktisk derfor, der er nedsat et råd, der skal se på alle de gode ideer, som Venstres ordfører og jeg ikke lige har begreb om på stående fod.

Peter Hansen-Nord (V):

Som det også fremgår af bemærkningerne, er lovforslag nr. L 233 helt klart en af regeringens selvskabte plager, der skyldes, at man ville indgå finanslovsforlig til den forkerte side i Folketingssalen – ikke fordi venstrefløjen egentlig fik så meget med hjem, første gang den skulle være med i et finanslovsforlig, men noget har den altså fået, nemlig nogle af de penge, vi taler om her i dag.

Og 100 mio. kr. her og 100 mio. kr. dér bliver altså til en del penge, når man sådan bliver ved med at allokere midler til forskellige ting, som

det er meget svært at se ideen med, men de 100 mio. kr., som man i L 233 anvender til fire forskellige økologiske tiltag, sandsynligvis opstillet af Enhedslisten og SF, vil i bedste fald gøre mindre skade end gavn.

Udgangspunktet er for mig at se dog alligevel, at de sandsynligvis vil gøre mere skade end gavn på et i øvrigt nyt og spændende produktionskoncept, som regeringen fra starten til stor skade for økologien har overbefamlet og smurt ind i statstilskud og regulering, så økologisk landbrug for lang tid siden har overhalet det konventionelle landbrug, hvor dagsordenen hedder afregulering og gradvis afvikling af tilskud for at kunne matche de udfordringer, der ligger i en friere verdenshandel i WTO-regi.

Økologiske produktionsmetoder er da spændende, og i Venstre glæder vi os faktisk over nye og friske initiativer, hvis de i øvrigt kan eksistere på markedets vilkår og overbevise detaileddet og os som forbrugere om, at produkterne er enten sundere eller bedre eller giver større livskvalitet, eller hvad markedsføringen nu måtte satse på, og mit råd skal være, at markedsføringen satser på en tro på, at økologiske produkter giver større livskvalitet, og derfor burde forslaget måske nok rettelig have været behandlet i Kirkeudvalget.

Men som nævnt er det utroligt, at økologerne fra starten lader sig prostituere af massive skatetilskudskroner og derefter trække rundt i manegen, således som det konventionelle landbrug har været udsat for i snart 50 år. Hvornår bliver vi klogere? For landmænd og andre, der går med planer om at omstille til økologisk drift med baggrund i disse statstilskud, går en meget farlig og risikofyldt fremtid i møde, og jeg kan kun på det kraftigste anbefale, at man sideløbende har et budget, der er rensat for økologistøtte ud over, hvad det konventionelle landbrug kan opnå i en dereguleret fremtid. Alt andet vil være uforvarsligt.

Som man kan forstå, kan Venstre ikke støtte lovforslaget i den foreliggende form.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er jo rene ord for pengene fra Folketingets mest planøkonomiske parti, når det drejer sig om dansk landbrug. Og til hr. Peter Hansen-Nords oplysning kan jeg da sige, at i det øjeblik de generelle støtteordninger afvikles, har vi ikke det store problem med at få økologien til at slå igennem.